

Sygn. akt V KK 173/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **R. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 15 grudnia 2020 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w N.

z dnia 10 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...),

- 1) uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego R. K.**
- 2) kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w N. z dnia 10 czerwca 2019r., sygn. II K (...), skazanemu R. K. połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach tego Sądu o sygn. II K (...), II K (...) II K (...), wymierzając karę łączą 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Rejonowy

w N. podniósł, że „prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w N. z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...), który uprawomocnił się dnia 13 czerwca 2019 r. orzeczono wobec skazanego R. K. w miejsce wymierzonych powołanymi wyrokami Sądu Rejonowego w N. sygn. II K (...), II K (...) i II K (...) kar pozbawienia wolności karę łączną 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Zachodzi zatem przesłanka określona w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.”

Wyrok powyższy, wobec jego niezaskarżenia przez żadną ze stron, uprawomocnił się w dniu 12 lipca 2019 r.

Od tego orzeczenia kasację na niekorzyść skazanego w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące naruszenie prawa karnego procesowego, tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiące bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., polegające na wydaniu wyroku łącznego obejmującego wymienione wyżej skazania, podczas gdy objęte one zostały wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w N. z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. II K (...), który uprawomocnił się wcześniej w drugiej instancji na skutek wydania przez Sąd Okręgowy w O. wyroku w sprawie VII Ka (...).

Formułując powyższy zarzut autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była zasadna w stopniu oczywistym, wobec czego podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Trafne jest stanowisko zaprezentowane w kasacji, zgodnie z którym wyrok łączny Sądu Rejonowego w N. z dnia 10 czerwca 2019 r., sygn. II K (...), jest wadliwy, gdyż zapadł z obrazą art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., której konsekwencją było wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. Mankament ten został dostrzeżony również przez Sąd Rejonowy w N., albowiem w pisemnych motywach orzeczenia zwrócił on na to uwagę.

W dniu zarejestrowania w sądzie meriti niniejszej sprawy, tj. w dniu 31 stycznia 2019 r. toczyło się już, od dnia 25 lipca 2018 r., postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego R. K. pod sygn. akt II K (...). Przedmiotem

postępowania były tam te same wyroki skazujące, które stanowiły przedmiot oceny w niniejszym postępowaniu (tj. wyroki o sygnaturach II K (...), II K (...), II K (...)) Fakt ten powodował, że zmaterializowała się przesłanka zawisłości sprawy (*lis pendens*), wiążąca się ściśle z zasadami ekonomiki procesowej, która powinna skutkować, zgodnie z brzmieniem art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., umorzeniem powtórnie wszczętego postępowania. To jednak nie nastąpiło. Pierwsze z postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego zakończone zostało prawomocnie wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 13 czerwca 2019 r., sygn. VII Ka (...). W niniejszej sprawie wyrok łączny obejmujący tożsame skazania zapadł natomiast w dniu 10 czerwca 2019 r., uzyskując prawomocność w dniu 12 lipca 2019 r.

Spowodowało to sytuację, w której w obrocie prawnym pojawiły się dwa prawomocne wyroki łączne dotyczące tej samej osoby i tożsamego przedmiotu, tj. obejmujące węzłem kary łącznej te same skazania. W tych okolicznościach drugi z wyroków dotknięty jest rażącym naruszeniem prawa, stanowiącym jedną z bezwzględnych podstaw odwoławczych, w postaci naruszenia powagi rzeczy osadzonej (art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.). Wydanie zaskarżonego wyroku nie powodowało bowiem utraty mocy przez poprzedni wyrok łączny, gdyż określony w art. 575 § 1 *in fine* k.p.k. skutek może nastąpić tylko wówczas, gdy zachodzi realna potrzeba wydania nowego wyroku łącznego. Na gruncie niniejszej sprawy takowa potrzeba nie wystąpiła. Wobec powyższego konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku na podstawie art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. oraz, stosownie do treści art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego R. K. . O kosztach postępowania orzeczono w pkt. 3 sentencji na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 635 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k.